

"חפצים" מאת ולדיסלב שלנגל

סירים וגם צרורות.
אבדו הקומקומים,
ספרים, מטות, צנצנות,
הלכו אי שם לעזאזל
החליפות, הצלחות.
יחד אל תוך הריקשה זרק זאת...
מזוודה ומעיל יש,
יש בקבוק תה,
סוכריה נגוסה,
רגל ללא עגלות
צועדת חבורה קודרת...
אחר כך מהבלוקים לרחוב אוסטרובסקה
נוסעים בדרך היהודים

מרחוב הוזה ווספולנה ומארשלקובסקה
נסעו עגלות... עגלות יהודיות...
רהיטים, שולחנות ושרפרפים,
מזוודות, צרורות,
מטלטלים, ארגזים ונעלים,
חליפות, תמונות,
כלי מיטה, סירים, שטיחים
צפוי קירות.
וישניאק, צנצנות,
כוסות, צלחות, קומקומים,
ספרים, צעצועים והכל
נוסע מרחוב הוזה לשליסקה.
במעיל בקבוק וודקה
חתיכת נקניק
בעגלות, ריקשות ועגלות משא
החבורה הקודרת נעה...
ומשליסקה לניזקה
שוב כל אלה נסעו
רהיטים, שולחנות ושרפרפים,
מזוודות, צרורות,
כלי מיטה, סירים-רבתי
אבל כבר ללא שטיחים.
אין סימן לכלי כסף
וכבר הוישניאק איננו
חליפות ומצעים
וצנצנות, תמונות.
נותרו כבר בשליסקה
כל אותן קטנות,
במעיל בקבוק וודקה
וחתיכת נקניק
בעגלות, ריקשות ובעגלות-משא
חבורה קודרת נעה.
שוב את ניזקה עזבו
כולם לבלוקים הלכו
אין רהיטים ושרפרפים,

"חפצים" - ולדיסלאב שלנגל

כל חפצי היהודים.
וידלגו בקפיצה מבעד החלונות,
ילכו ברחובות,
עוד יתאספו בכבישים
מעל פסי הרכבת השחורים.
כל השולחנות והשרפרפים,
מזוודות, צרורות,
חליפות, צנצנות,
צלחות, קומקומים.
יעלמו ויאבדו
איש לא ינחש, מה פרוש
שכך חפצים נעלמו
ולא יראם עוד איש.¹

ללא צרורות, מטלטלים
ורחיטים או שרפרפים,
ללא שטיחים, קומקומים,
ללא צלחות, צנצנות,
ביד מזוודה אחת
צעיף חם... זה הכל,
בנוסף בקבוק של מים
ותרמיל צר עם כתפיות,
תוך דריכה על חפצים - עדרים
בלילות הלכו ברחובות
[...]

מהאומשלג לאורך העיר
הלאה עד רחוב מארשאלוקובסקה,
צומחים בבתים הריקים
חיים, חיים יהודיים
בתוך בתים נטושים,
נערמים צרורות,
חליפות ושמיכות,
וצלחות, ושרפרפים,
מוקדי אש עדיין מהבהבים,
מונחות הכפות ללא שימוש,
זרוקות שם בחפזון
תמונות משפחתיות...
פתוח עדיין הספר,
מכתב בחצי משפט... "לא טובה"
כוס מים לא שתויה עדיין
וקלפים במחצית המשחק.
הרוח מבעד לחלון מטלטלת שרוול כותנה קרה,
מקופלת מונחת השמיכה
אי מי התעטף בתוכה,
מונחים חפצים ללא בעלים,
עומדת דירה מתה,
עד אשר את החדרים ימלאו
אנשים חדשים "ארים"...
[...]

ובליל האימה, לכשיבוא
לאחר ימי כדורים וכידונים
יצאו מן המזוודות ומהבתים

1. שלנגל ולאדיסלב, אשר קראתי למתים, ישראל 1987, עמ' 111-112.